

عنوان مقاله:

راهنمای الحاق مدیریت خطرپذیری در مدیریت شهری- برنامه های کاربری زمین

محل انتشار:

فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران، دوره 9، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

فاطمه دهقان فاروجی - کارشناسی ارشد زمین شناسی و عضو هیات علمی مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، بخش زلزله شناسی
مهندسی و خطرپذیری، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: برنامه ریزی کاربری زمین از موضوعات بسیار مهم در مدیریت شهری است. برنامه ریزی کاربری زمین بر مبنای خطرپذیری می تواند به طور قابل ملاحظه ای خطرپذیری شهرها در برابر بحران های طبیعی را کاهش دهد و فرایند توسعه پایدار در شهرها را تسهیل نماید. بررسی وضعیت موجود شهرها و قرارگیری آنها در مناطق پرخطر و توسعه نامتوازن سبب در معرض قرارگیری آنها در برابر بحران های طبیعی شده و به آسیب پذیری آنها افزوده است. به نظر می رسد موضوع مدیریت و کاهش خطرپذیری قبل از استقرار شهرها و المان های شهری و انتخاب مکان مناسب برای استقرار آنها مورد نظر قرار نگرفته است. به منظور تضمین توسعه شهری ایمن و تاب آور و نیز برای قانونمند نمودن و محدود کردن در معرض قرارگیری شهرها و کاربری های مهم و حیاتی و کاهش آسیب پذیری های فیزیکی، اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی آنها در برابر بحران های طبیعی الحاق مدیریت خطرپذیری در برنامه ریزی شهری و به ویژه برنامه ریزی کاربری زمین که هسته برنامه ریزی شهری را تشکیل می دهد، ضروری است. روش: نتایج حاصل از این مطالعه کاربردی است. روش این پژوهش مروری- توصیفی است. در این پژوهش، ابتدا فرایند برنامه ریزی کاربری زمین مورد بررسی قرار گرفته است و سپس برخی نمونه های موردی در خارج و داخل کشور بررسی و جمع بندی گردید. به عنوان نمونه تجربه شده، مدل الحاق مدیریت خطرپذیری در برنامه کاربری زمین مرکز آمادگی بحران آسیا به صورت جامع توصیف شده است و در نهایت مدل مفهومی برای الحاق مدیریت خطرپذیری در برنامه ریزی کاربری زمین تعریف و تعیین گردید. یافته ها: در یافته های این تحقیق در ابتدا فرایند برنامه ریزی کاربری زمین مرور شده است و نمونه های موردی از نقطه نظر اهمیت و ارتباط تنگاتنگ مدیریت خطرپذیری در برنامه ریزی کاربری زمین در ایجاد بسترهای ایمن برای استقرار کاربری های جدید و همچنین انتقال و تغییر کاربری های موجود در پهنه های پرخطر مورد بررسی قرار گرفته است. سپس مدل الحاق مدیریت خطرپذیری بحران در برنامه کاربری زمین مرکز آمادگی بحران آسیا و جزئیات آن مورد بررسی قرار گرفت. نتیجه گیری: بر اساس بررسی نمونه های موردی و فرایند برنامه ریزی کاربری زمین و نیز مدل الحاق مدیریت خطرپذیری در برنامه ریزی کاربری زمین مرکز آمادگی بحران آسیا، مدل مفهومی و بومی برای الحاق مدیریت خطرپذیری در فرایند برنامه ریزی کاربری زمین تعیین و ترسیم گردید. در این مدل مفهومی به منظور سهولت انجام کار، مولفه های مهم خطرپذیری در هر کدام از مراحل فرایند برنامه ریزی کاربری زمین وارد گردیده و دستاوردهای این الحاق در هر مرحله نشان داده شده است. این مدل می تواند فرایند الحاق مدیریت خطرپذیری در برنامه ریزی کاربری زمین را تسهیل نماید که نتیجه این الحاق، برنامه ریزی کاربری زمین بر مبنای خطرپذیری است که در نهایت به استقرار کاربری های زمین در مکان های امن و کم خطر و در نهایت برنامه ریزی شهری مبتنی بر خطرپذیری و توسعه پایدار شهری است.

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری- مدیریت خطرپذیری- بحران های طبیعی- برنامه کاربری زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/898461>

